

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **P. M.**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 1 T 38/2010, na neverejnom zasadnutí 18. júna 2013 v Bratislave o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. augusta 2011, sp. zn. 3 To 72/2011, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **P. M.** sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 5. apríla 2011, sp. zn. 1 T 38/2010, bol obvinený **P. M.** uznaný za vinného z prečinu úverového podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 222 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

s cieľom získať neoprávnený prospech po predchádzajúcej vzájomnej dohode (s **V. M.**) dňa 13. augusta 2009 v L. v predajni **N., K.**, uzavrel Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. **X.** so spoločnosťou **C., a.s., P., B., IČO: X.**, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver na nákup elektroniky – LCD televízora zn. Samsung PS 50B430PYXXH, vo výške 799,- eur, akceptujúc ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 52,94 % a súčet mesačných splátok vo výške 1.099,80 eura, úver sa zaviazal splácať v osemnástich mesačných splátkach po 61,10 eura k 15. dňu v mesiaci, pri uzatváraní zmluvy uviedol, že je zamestnaný u zamestnávateľa **U., s.r.o., B., X.**, s čistým mesačným príjmom 700,- eur, hoci uvedené údaje boli nepravdivé, a za prítomnosti **P. M.** ich nadiktoval **V. M.**, ktorý si vybral i predmet financovania, zaplatil akontáciu vo výške 180,- eur a televízor si po odchode z predajne zobral so sebou; **P. M.** i **V. M.** v čase uzatvárania zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vedeli, že podmienky zmluvy nebudú dodržané, nebola uhradená ani jedna splátka, čím uvedenej spoločnosti bola spôsobená škoda najmenej 1.099,80 eura.

Za to bol odsúdený podľa § 222 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol výkon tohto trestu podmienene odložený a zároveň bol uložený probačný dohľad nad správaním sa obvineného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. bolo obvinenému prikázané v skúšobnej dobe nahradiť poškodenej spoločnosti C., a.s. P., X.B., IČO: X., zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka č.: X. škodu 858,28 euro.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. bolo obvinenému prikázané uchádzať sa v skúšobnej dobe preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. je obvinený povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš a hlásiť sa u neho jedenkrát za mesiac počas skúšobnej doby, prvýkrát do 10-tich pracovných dní po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obvineného P. M. proti výroku o treste.

Na jeho podklade Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudkom z 25. augusta 2011, sp. zn. 3 To 72/2011, podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 222 ods. 1, § 38 ods. 4 a § 37 písm. m/ Tr. zák. uložil obvinenému P. M. trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obvineného na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal obvinený P. M. dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., ktorý predpokladá, že uložený trest

je mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo (v druhej alternatívne), že bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa. Dovolateľ namietal nesprávny postup oboch súdov nižšieho stupňa, spočívajúci v tom, že mu nepriznali poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie). Odvolací súd sa nepriznaním tejto poľahčujúcej okolnosti (existenciu, ktorej potvrdzuje aj odôvodnenie obžaloby) vôbec nezaoberal a okresný súd poukázal na to, že odmietol uhradiť spôsobenú škodu, a preto oľutovanie spáchania trestného činu nebolo úprimné. Argumentácia prvostupňového súdu je však nesprávna a je uložená na okolnosti, na ktorú nebolo možné prihliadať. To, či obvinený nahradil spôsobenú škodu alebo urobil opatrenia na jej náhradu je samostatnou poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. k/ Tr. zák. Teda to, že nebol ochotný nahradiť spôsobenú škodu nemožno považovať za dôvod, pre ktorý obvinený škodu úprimne neolutoval. Môže to byť považované iba za nenaplnenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k/ Tr. zák.

V prípade, že by mu súdy pri ukladaní trestu priznali poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., nedošlo by k úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a v takom prípade by sa muselo uvažovať s trestnou sadzbou 1 až 5 rokov a nie 28 mesiacov až 5 rokov.

Hoci trest vo výmere 28 mesiacov spadá aj do trestnej sadzby 1 až 5 rokov, ktorá mala byť správne použitá, dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je naplnený. Účelom tohto dovolacieho dôvodu je zabezpečiť, aby právne posúdenie rozhodujúcich skutočností pri ukladaní trestu nebolo obvinenému na škodu. V danom prípade bol obvinený ukrátený o možnosť uloženia trestu odňatia slobody v nižšej výmere ako 28 mesiacov. Trest mu bol preto ukladaný mimo trestnej sadzby.

Z uvedených dôvodov obvinený P. M. navrhol vysloviť porušenie zákona (bez bližšej konkretizácie tohto porušenia), zrušiť rozhodnutia súdov oboch stupňov vo výroku o treste a prikázať okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou uvedenou v § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. za podmienok uvedených v § 372 Tr. por. veta druhá, v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať, s obsahovými náležitosťami uvedenými v § 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ale súčasne aj to, že dovolanie P. M. je potrebné odmietnuť na

neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., pretože neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci nie je zjavne naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., lebo obvinenému P. M. bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin pripúšťa a okrem toho, čo dovolací súd zvlášť zvýrazňuje, aj trest v rámci trestnej sadzby stanovený za trestný čin zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Konkrétny trest odňatia slobody uložený obvinenému P. M. vo výmere 28 mesiacov je v rámci trestnej sadzby 1 až 5 rokov, ktorú by bolo treba aplikovať v prípade priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a zároveň aj v rámci upravenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. v dôsledku správneho nepriznania uvedenej poľahčujúcej okolnosti ako bude na to ďalej poukázané, vo výmere 28 mesiacov až 5 rokov.

Úprava pôvodnej trestnej sadzby je len dôsledkom aplikácie ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. prikazujúceho pri prevahe pomeru priťažujúcich okolností zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, a preto v prípade ukladania trestu v rámci upravenej trestnej sadzby nemožno uvažovať o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., ale do úvahy prichádza iba posudzovanie z toho hľadiska, či nesprávna aplikácia hmotnoprávneho ustanovenia, viažuca sa v tomto prípade k rozhodovaniu o otázke trestu, nenaplnila dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolanie obvineného P. M., ktorý namieta nesprávne právne posúdenie spočívajúce v nepriznaní mu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a v nadväznosti na to neopodstatnenú aplikáciu § 38 ods. 4 Tr. zák. znamenajúcu úpravu trestnej sadzby v jeho neprospech sa obsahovo viaže na ostatne uvedený dovolací dôvod.

Ako už bolo uvedené postup okresného súdu, ktorý obvinenému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., a ktorý zostal nedotknutý odvolacím súdom treba považovať za správny a zodpovedajúci zákonu.

Priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. predpokladá kumulatívne splnenie dvoch podmienok a síce, priznanie sa k spáchaniu trestného činu a zároveň jeho úprimné oľutovanie. V prípade ostatne uvedenej podmienky nestačí len formálny prejav ľútosti, ale vyžaduje sa kvalitatívne vyšší prejav vnútorného postoja páchatel'a k vlastnému trestnému činu. Je pravdou, že pričinenie sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľné nahradenie spôsobenej škody je samostatnou

poľahčujúcou okolnosťou, ovšem v prípadoch majetkových deliktov, ktorými vznikla škoda na cudzom majetku aj vtedy, keď uvedený následok bol spôsobený spoločným konaním viacerých páchatel'ov, podmienka úprimnej ľútosťi bude splnená v prípade aktívneho konania páchatel'a spočívajúceho v náhrade spôsobenej škody alebo aspoň v ochote tak urobiť aj v závislosti od jeho možností. Obvinený P. M. však k tejto otázke vyjadril krajne negatívny postoj s tým, že nahradenie škody z jeho strany by bolo proti zdravému rozumu, keďže z podvodného konania profitoval pôvodne spoluobvinený V. M..

Vychádzajúc z uvedeného závery prvostupňového súdu čo sa týka nenaplnenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. sú správne. V dôsledku prevažovania pomeru priťažujúcich okolností bolo ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. v posudzovanej veci správne aplikované, a preto nedošlo k naplneniu obvineným nesprávne označeného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., ale ani podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ku ktorému obsahovo smerovali dovolacie námietky obvineného.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného P. M. odmietol na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. júna 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková